

Nieuwsbrief SR Updates

Nummer 24, 2024

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1108](#) 03-09-2024

Kon het hof oordelen dat het verweer geen steun vindt in de verklaringen van de getuigen of telecomgegevens?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1123](#) 03-09-2024

Heeft de rechtbank haar beschikking toereikend gemotiveerd gelet op wat de klaagster bij de behandeling van de klaagster in de raadkamer heeft aangevoerd?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1106](#) 03-09-2024

Bewijsklachten.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:963](#) 03-09-2024

Bewijsklachten met betrekking tot de ten laste gelegde doodslag.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1113](#) 03-09-2024

Heeft het hof ten onrechte kwalificaties bewezen verklaard?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1122](#) 03-09-2024

Had het hof het onderzoek ter terechtzitting moeten schorsen om alsnog de vertaling van het strafrechtelijk verwijt aan de Poolse verdachte te laten betekenen?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1114](#) 03-09-2024

Onttrekking aan het verkeer zonder vastgesteld strafbaar feit.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1115](#) 03-09-2024

Mocht het hof het kogelwerend vest aan het verkeer onttrekken?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1110](#) 03-09-2024

Kan uit de omstandigheden worden afgeleid dat de verdachte 'redelijkerwijs moest weten' dat zijn rijbewijs ongeldig was verklaard?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1109](#) 03-09-2024

Is de verdachte het recht gelaten het laatst te spreken?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1095](#) 27-08-2024

Kan het bewezen verklaarde uit de gebruikte bewijsmiddelen worden afgeleid?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1096](#) 27-08-2024

Was het hof gehouden gemotiveerd te beslissen op het beroep op een

strafvermindingsgrond?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1093](#) 27-08-2024

Brengt de aanwezigheid van de gemachtigde raadsman op eerdere terechtzitting in hoger beroep mee dat voor het instellen van het cassatieberoep een termijn van 14 dagen geldt, als op de nadere terechtzitting in hoger beroep alleen de niet-gemachtigde raadsman verschijnt?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:995](#) 09-07-2024

Is er sprake van aantasting in persoon 'op andere wijze' als bedoeld in artikel 6:106 sub b BW?

RECHTSPRAAK

Brengt de aanwezigheid van de gemachtigde raadsman op eerdere terechtzitting in hoger beroep mee dat voor het instellen van het cassatieberoep een termijn van 14 dagen geldt, als op de nadere terechtzitting in hoger beroep alleen de niet-gemachtigde raadsman verschijnt?

Brengt de aanwezigheid van de gemachtigde raadsman op eerdere terechtzitting in hoger beroep mee dat voor het instellen van het cassatieberoep een termijn van 14 dagen geldt, als op de nadere terechtzitting in hoger beroep alleen de niet-gemachtigde raadsman verschijnt?

De Hoge Raad kan het cassatieberoep van de verdachte niet in behandeling nemen. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 27-08-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1093

Zaaknummer: 22/01481

Rechters: V. van den Brink, C. Caminada en T.B. Trotman

Advocaten: E.E.W.J. Maessen

Wetsartikelen: 432 Sv

RECHTSPRAAK

Is de verdachte het recht gelaten het laatst te spreken?

Is de verdachte het recht gelaten het laatst te spreken?

Het cassatiemiddel klaagt dat de verdachte niet het recht is gelaten het laatst te spreken.

Uit het proces-verbaal van de terechtzitting in hoger beroep blijkt niet dat aan de verdachte het recht is gelaten het laatst te spreken. Ook volgt uit het in dat proces-verbaal weergegeven verloop van de zitting – waarbij de verdachte de zittingszaal had verlaten nadat de voorzitter hem had aangemaand stil te zijn of buiten de zittingszaal te wachten – niet zonder meer dat de verdachte geen gebruik meer wilde maken van zijn recht om het laatst te spreken. Daarom moet het ervoor worden gehouden dat het voorschrift dat in artikel 311 lid 4 Sv op straffe van nietigheid is gegeven, niet in acht is genomen.

Het cassatiemiddel slaagt.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 03-09-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1109

Zaaknummer: 22/02050

Rechters: M.J. Borgers, A.L.J. van Strien en F. Posthumus

Advocaten: R.J. Baumgardt en P. van Dongen

Wetsartikelen: 311 Sv

RECHTSPRAAK

Kan uit de omstandigheden worden afgeleid dat de verdachte ‘redelijkerwijs moest weten’ dat zijn rijbewijs ongeldig was verklaard?

Kan uit de omstandigheden worden afgeleid dat de verdachte ‘redelijkerwijs moest weten’ dat zijn rijbewijs ongeldig was verklaard?

Wenk

Het cassatiemiddel klaagt dat de bewezenverklaring ontoereikend is gemotiveerd, onder meer omdat uit de bewijsvoering van het hof niet zonder meer kan worden afgeleid dat de verdachte ‘redelijkerwijs moest weten’ dat op 17 april 2020 zijn rijbewijs ongeldig was verklaard.

Overtreding van artikel 9 lid 2 eerste volzin WVV 1994 is op grond van artikel 176 lid 2 en artikel 178 lid 1 WVV 1994 een misdrijf dat kan worden bestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of een geldboete van de vierde categorie.

Om tot een bewezenverklaring van een op artikel 9 lid 2 eerste volzin WVV 1994 toegesneden tenlastelegging te kunnen komen, moet uit de bewijsvoering allereerst blijken dat het rijbewijs van de verdachte ongeldig is verklaard, het betreffende besluit is bekendgemaakt aan de verdachte en van kracht was doordat zeven dagen zijn verlopen na die bekendmaking (vgl. artikel 3:40 en 3:41 Awb respectievelijk artikel 124 lid 3 en 132 lid 4 WVV 1994). Dat aan dit vereiste is voldaan kan bijvoorbeeld blijken uit een mededeling van het CBR aan de houder van het rijbewijs, waarin het besluit is weergegeven, alsmede een aantekening waaruit blijkt dat, wanneer en hoe verzending van die mededeling aan de houder van het rijbewijs heeft plaatsgevonden. Opmerking verdient dat een tegen dat besluit door of namens de verdachte ingesteld administratief bezwaar of beroep niet leidt tot schorsing van het besluit tot ongeldigverklaring. Wel kan een geslaagd bezwaar of beroep meebrengen dat achteraf gezien de ongeldigverklaring nooit heeft gegolden.

In de tweede plaats moet uit de bewijsvoering blijken dat na de ongeldigverklaring van het rijbewijs aan de verdachte geen ander rijbewijs is afgegeven. Dat kan bijvoorbeeld gebeuren

aan de hand van gegevens uit het rijbewijsregister, waaruit blijkt dat geen geldig rijbewijs van kracht was tijdens het besturen door de verdachte.

In de derde plaats moet uit de bewijsvoering kunnen worden afgeleid dat de verdachte ten tijde van het besturen van het motorrijtuig ‘wist of redelijkerwijs moest weten’ dat zijn rijbewijs ongeldig was verklaard. Dit vereiste hangt ermee samen dat artikel 9 WVV 1994 een misdrijf oplevert; zo’n vereiste geldt bijvoorbeeld niet bij de overtreding van artikel 107 WVV 1994. De vraag of aan dit vereiste is voldaan kan bijzondere aandacht verdienen, in het bijzonder in die gevallen waarin daarover niets blijkt uit de verklaringen van de verdachte, en ook niet uit gedragingen zoals het voldoen aan de verplichting het ongeldig verklaarde rijbewijs in te leveren (vgl. artikel 124 lid 4 en artikel 132 lid 5 WVV 1994). In dat verband is van belang dat in de rechtspraak van de Hoge Raad meermalen is beslist dat uit de enkele omstandigheid dat het besluit tot ongeldigverklaring van het rijbewijs van de verdachte per aangetekende brief en als gewone brief naar de verdachte is verzonden en die brieven vervolgens niet als onbestelbaar retour zijn gekomen, niet zonder meer kan worden afgeleid dat de verdachte ‘wist of redelijkerwijs moest weten’ dat zijn rijbewijs ongeldig was verklaard (vgl. bijvoorbeeld HR 25 januari 2011, ECLI:NL:HR:2011:BO6762). Welke bijkomende of andere omstandigheden wel toereikend zijn, is afhankelijk van de omstandigheden van het geval. Opmerking verdient dat de bewijsmotivering in dit opzicht wel toereikend is wanneer uit de bewijsvoering volgt dat een uitreiking van het besluit tot ongeldigverklaring in persoon heeft plaatsgevonden. (Vgl. HR 9 juli 2019, ECLI:NL:HR:2019:1146.)

Het hof heeft overwogen dat de verdachte ‘redelijkerwijs (had) kunnen weten’ dat zijn rijbewijs ongeldig was verklaard. Daaraan heeft het hof ten grondslag gelegd dat – zoals is vermeld in het besluit dat als bewijsmiddel 3 is gebruikt – een bezwaarschrift is ingediend tegen het besluit tot ongeldigverklaring van het CBR van 5 maart 2019 en dat het rijbewijs van de verdachte op 15 april 2020 door het CBR van de Politie Eenheid Den Haag is ontvangen. Daaruit kan – temeer nu niet blijkt of en, zo ja, wanneer en op welke wijze het besluit dat als bewijsmiddel 3 is gebruikt, aan de verdachte bekend is gemaakt – echter niet zonder meer volgen dat de verdachte, overeenkomstig het hiervoor vooropgestelde, ‘redelijkerwijs moest weten’ dat op 17 april 2020 het op zijn naam gestelde rijbewijs ongeldig was verklaard.

Voor zover het cassatiemiddel daarover klaagt, slaagt het. Dat brengt mee dat bespreking van het restant van het cassatiemiddel niet nodig is.

De redactie, september 2024

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 03-09-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1110

Zaaknummer: 22/00358

Rechters: M.J. Borgers, M. Kuijer en F. Posthumus

Advocaten: M.T. de Vaal

Wetsartikelen: 9 WVV en 350 Sv

RECHTSPRAAK

Onttrekking aan het verkeer zonder vastgesteld strafbaar feit.

Onttrekking aan het verkeer zonder vastgesteld strafbaar feit.

Het cassatiemiddel klaagt dat de onttrekking aan het verkeer is bevolen zonder dat is vastgesteld dat een strafbaar feit is begaan.

De verdachte is vrijgesproken van het ten laste gelegde. De rechter is dus niet toegekomen aan de vraag of sprake was van een strafbaar feit. Nu de onttrekking aan het verkeer van de in beslag genomen hond is bevolen maar de uitspraak van het hof niets inhoudt over de vaststelling van enig strafbaar feit, is niet voldaan aan artikel 36b lid 1 aanhef en onder 3° Sr.

Het cassatiemiddel is terecht voorgesteld.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 03-09-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1114

Zaaknummer: 22/03387

Rechters: V. van den Brink, Y. Buruma en A.E.M. Röttgering

Advocaten: J. Biemond

Wetsartikelen: 36b Sr

RECHTSPRAAK

Mocht het hof het kogelwerend vest aan het verkeer onttrekken?

Mocht het hof het kogelwerend vest aan het verkeer onttrekken?

Het cassatiemiddel klaagt over de beslissing van het hof dat een in beslag genomen kogelwerend vest aan het verkeer onttrokken wordt verklaard.

Het hof heeft het in beslag genomen kogelwerend vest aan het verkeer onttrokken op grond van artikel 36c aanhef en onder 1° Sr en heeft in dit verband geoordeeld dat dit voorwerp geheel of grotendeels door middel van of uit de baten van ‘het onder bewezenverklarde feit’ is verkregen. Zonder nadere motivering valt echter niet in te zien hoe het in beslag genomen kogelwerend vest geheel of gedeeltelijk door middel van of uit de baten van een van de bewezen verklaarde feiten is verkregen.

Het cassatiemiddel slaagt.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 03-09-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1115

Zaaknummer: 23/03702

Rechters: V. van den Brink, Y. Buruma en T. Kooijmans

Advocaten: D. Bektesevic

Wetsartikelen: 36c Sr

RECHTSPRAAK

Heeft het hof ten onrechte kwalificaties bewezen verklaard?

Heeft het hof ten onrechte kwalificaties bewezen verklaard?

Wenk

Het cassatiemiddel klaagt dat het hof het onder 1 bewezen verklaarde ten onrechte mede heeft gekwalificeerd als ‘als bestuurder van een rechtspersoon, wettelijk opgeroepen tot het geven van inlichtingen, zonder geldige reden opzettelijk wegblijven en weigeren de vereiste inlichtingen te geven, meermalen gepleegd’ in de zin van artikel 194 (oud) Sr voor zover het bewezen verklaarde betrekking heeft op de periode van 24 mei 2016 tot 1 juli 2016, nu in de tenlastelegging en de bewezenverklaring het delictsbestanddeel ‘wettelijk opgeroepen tot het geven van inlichtingen’ ontbreekt.

Aan de verdachte is onder 1 ten laste gelegd dat:

‘hij op een of meerdere tijdstippen in of omstreeks de periode van 24 mei 2016 tot en met 22 november 2017 te [plaats], althans in Nederland, als bestuurder van de rechtspersoon [A] B.V., welke op 24 mei 2016 in staat van faillissement was verklaard, wettelijk verplicht was tot het geven van inlichtingen, zonder geldige reden opzettelijk is weggebleven en/of heeft geweigerd de vereiste inlichtingen te geven en/of opzettelijk onjuiste en/of onvolledige inlichtingen heeft gegeven, door – niet te voldoen aan verzoeken van de curator om inlichtingen, inhoudende de administratie en boekhouding van het [A] B.V., te verstrekken en/of – niet te voldoen aan een oproep van de curator en/of rechter-commissaris om te verschijnen om voornoemde informatie te verstrekken.’

Het hof heeft geoordeeld dat de woorden ‘wettelijk opgeroepen tot het geven van inlichtingen’ in artikel 194 lid 1 (oud) Sr ‘heel algemeen betekenen “wettelijk verplicht tot het geven van inlichtingen”’. Dat oordeel is onjuist, nu het enkele bestaan van een wettelijke verplichting tot het geven van inlichtingen nog niet meebrengt dat de verdachte overeenkomstig artikel 194 lid 1 (oud) Sr is ‘opgeroepen’ om deze verplichting na te komen.

Voor zover het cassatiemiddel hierover klaagt en betrekking heeft op de bewezen verklaarde periode van 24 mei 2016 tot 1 juli 2016 slaagt het. Tot cassatie leidt dit echter niet. De redenen

daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal onder 44.

De redactie, september 2024

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 03-09-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1113

Zaaknummer: 21/04280

Rechters: V. van den Brink, A.E.M. Röttgering en C.N. Dalebout

Advocaten: Th.J. Kelder

Wetsartikelen: 350 Sv

RECHTSPRAAK

Had het hof het onderzoek ter terechtzitting moeten schorsen om alsnog de vertaling van het strafrechtelijk verwijt aan de Poolse verdachte te laten betekenen?

Had het hof het onderzoek ter terechtzitting moeten schorsen om alsnog de vertaling van het strafrechtelijk verwijt aan de Poolse verdachte te laten betekenen?

Het cassatiemiddel klaagt over het oordeel van het hof dat er geen aanleiding is het onderzoek op de terechtzitting in hoger beroep te schorsen om alsnog – overeenkomstig het voorschrift van artikel 260 lid 5 Sv – een schriftelijke vertaling van het strafrechtelijk verwijt aan de verdachte te laten betekenen.

Op grond van artikel 260 lid 5 Sv moet aan de verdachte die de Nederlandse taal niet of onvoldoende beheerst, een schriftelijke vertaling van de dagvaarding worden verstrekt, dan wel in ieder geval in een voor hem begrijpelijke taal schriftelijk mededeling worden gedaan van de plaats, datum en het tijdstip waarop de verdachte op de terechtzitting moet verschijnen, een korte omschrijving van het feit en de mededelingen, bedoeld in artikel 260 lid 3 tweede volzin Sv en artikel 260 lid 4 Sv. Aan deze verplichting kan worden voldaan door het verstrekken van een integrale vertaling van de dagvaarding, dat wil zeggen een vertaling van de door het openbaar ministerie opgestelde dagvaarding met inbegrip van de mededelingen die daarin zijn opgenomen dan wel daarbij zijn gevoegd. (Vgl. HR 21 april 2020, ECLI:NL:HR:2020:773.)

Wanneer de verdachte de Nederlandse taal niet of onvoldoende beheerst en niet blijkt dat aan de vereisten van artikel 260 lid 5 Sv is voldaan, moet de rechter, als hij van oordeel is dat de verdachte door die omstandigheid in zijn verdediging is geschaad, het onderzoek op de terechtzitting schorsen opdat de verdachte alsnog op de hoogte kan worden gesteld van de tegen hem ingebrachte beschuldiging (vgl. HR 12 maart 2002, ECLI:NL:HR:2002:AD5163, r.o. 3.20 onder d).

Uit de stukken kan worden afgeleid dat de verdachte de Nederlandse taal niet of onvoldoende

beheerst en dat de inleidende dagvaarding in strijd met artikel 260 lid 5 Sv niet in de Poolse of een andere voor de verdachte begrijpelijke taal is vertaald. Uit de stukken blijkt niet dat op een later moment in de procedure een vertaling van die dagvaarding aan de verdachte is verstrekt, of anderszins in een voor de verdachte begrijpelijke taal schriftelijk mededeling is gedaan zoals bedoeld in artikel 260 lid 5 Sv.

Het hof heeft geoordeeld dat het niet noodzakelijk is het onderzoek op de terechtzitting te schorsen om alsnog een vertaling van 'het strafrechtelijk verwijt' – waarmee het hof kennelijk het oog heeft op de tenlastelegging dan wel een korte omschrijving van het feit – aan de verdachte te laten betekenen. Het hof heeft bij dat oordeel betrokken dat (i) het hoger beroep namens de verdachte is ingesteld door zijn daartoe gemachtigde raadsman, (ii) nu de raadsman voor een eerdere terechtzitting in hoger beroep was gemachtigd, de procedure ook wat betreft de terechtzitting van 21 maart 2022 op tegenspraak is gevoerd, (iii) voor de terechtzitting van 21 maart 2022 een (in de Poolse taal) vertaalde oproeping rechtsgeldig is betekend aan de verdachte, (iv) de raadsman op de terechtzitting in hoger beroep heeft medegedeeld dat hij geen contact meer heeft met de verdachte en dat hij niet weet waar de verdachte op dat moment is, en (v) het 'zinloos' is om het onderzoek op de terechtzitting nogmaals te schorsen.

Voor zover het hof met deze overwegingen tot uitdrukking heeft willen brengen dat de verdachte niet in zijn verdediging is geschaad doordat niet een schriftelijke vertaling van de dagvaarding in eerste aanleg aan hem is verstrekt, en dat hem niet anderszins in een voor hem begrijpelijke taal een korte omschrijving van het feit schriftelijk is medegedeeld, is dat oordeel ontoereikend gemotiveerd. Uit de door het hof in aanmerking genomen omstandigheden kan immers niet zonder meer volgen dat de verdachte bekend was met de in de tenlastelegging opgenomen beschuldiging. Dat hoeft echter niet tot cassatie te leiden, nu de beslissing van het hof om het onderzoek op de terechtzitting niet te schorsen kennelijk tevens berust op de grond dat, ook als de oproeping voor de terechtzitting van 21 maart 2022 wel was voorzien van een schriftelijke vertaling van de dagvaarding in eerste aanleg, met daarin opgenomen de tenlastelegging, of een korte omschrijving van het feit, deze de verdachte niet zou hebben bereikt en dat het opnieuw betekenen van de oproeping zinloos is. Dat oordeel, dat de beslissing van het hof zelfstandig draagt, is niet onbegrijpelijk, in aanmerking genomen dat – zoals volgt uit de inhoud van de stukken – de oproeping in hoger beroep voor de terechtzitting van 21 maart 2022 tevergeefs is aangeboden op het adres in [plaats] omdat de verdachte niet (meer) op dat adres woont en van hem geen andere woon- of verblijfplaats bekend was waaraan de betekening kon plaatsvinden, terwijl ook de raadsman van de verdachte heeft aangegeven niet te weten waar de verdachte verblijft.

Het cassatiemiddel faalt.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 03-09-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1122

Zaaknummer: 22/01401

Rechters: M.J. Borgers, A.L.J. van Strien en F. Posthumus

Advocaten: J.J. Weldam

Wetsartikelen: 260 Sv

RECHTSPRAAK

Bewijsklachten met betrekking tot de ten laste gelegde doodslag.

Bewijsklachten met betrekking tot de ten laste gelegde doodslag.

Wenk

De cassatiemiddelen komen met verschillende klachten op tegen de bewezenverklaring en lenen zich voor gezamenlijke bespreking.

De cassatiemiddelen leiden niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal onder 3 tot en met 24.

De redactie, september 2024

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 03-09-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:963

Zaaknummer: 23/00259

Rechters: M.J. Borgers, Y. Buruma en A.L.J. van Strien

Advocaten: G. Spong

Wetsartikelen: 350 Sv

RECHTSPRAAK

Bewijsklachten.

Bewijsklachten.

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over de bewezenverklaring van de onder 1B, 1E en 1F ten laste gelegde oplichtingen, voor zover deze inhoudt dat de verdachte door een samenweefsel van verdichtsels [aangeefster 2], [aangeefster 4] en [aangeefster 5] heeft bewogen tot de afgifte van enig goed en het aangaan van een schuld.

Het cassatiemiddel slaagt. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal onder 3 tot en met 5 en 7 tot en met 21.

Beoordeling van het tweede cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over de bewezenverklaring van de onder 1A ten laste gelegde mensenhandel.

Het cassatiemiddel leidt niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal onder 3 en 4 en 24 tot en met 37.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 03-09-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1106

Zaaknummer: 22/01681

Rechters: M.J. Borgers, M. Kuijter en T.B. Trotman

Advocaten: R.J. Baumgardt en M.J. van Berlo

Wetsartikelen: 359 Sv

RECHTSPRAAK

Heeft de rechtbank haar beschikking toereikend gemotiveerd gelet op wat de klaagster bij de behandeling van de klaagster in de raadkamer heeft aangevoerd?

Heeft de rechtbank haar beschikking toereikend gemotiveerd gelet op wat de klaagster bij de behandeling van de klaagster in de raadkamer heeft aangevoerd?

Het cassatiemiddel klaagt dat de beschikking van de rechtbank ontoereikend is gemotiveerd.

De stukken die voor de beoordeling van het cassatiemiddel van belang zijn, zijn weergegeven in de conclusie van de advocaat-generaal onder 2. Deze stukken houden onder meer in:

- in het kader van een strafrechtelijk onderzoek tegen [betrokkene 1] ter zake van verdenking van witwassen is op grond van artikel 94 Sv onder haar beslag gelegd op een geldbedrag van € 77.775;

- de klaagster heeft een klaagschrift ingediend dat strekt tot opheffing van het gelegde beslag en teruggave aan haar van een deel van het onder [betrokkene 1] in beslag genomen geldbedrag, te weten € 52.900. De klaagster heeft aangevoerd dat zij eigenaar is van dat geldbedrag.

De rechtbank heeft vastgesteld dat op grond van artikel 94 Sv onder [betrokkene 1] beslag is gelegd op het in de beschikking van de rechtbank vermelde geldbedrag dat volgens de klaagster aan haar in eigendom toebehoort. Daarmee doet zich het geval voor dat een ander dan de beslagene stelt de rechthebbende te zijn en zich bij de rechtbank beklaagt over het voortduren van het beslag en het uitblijven van een last tot teruggave aan haar. In zo'n geval moet de rechter a. beoordelen of het belang van strafvordering het voortduren van het beslag vordert en, zo nee, b. de teruggave van het in beslag genomen voorwerp gelasten aan de klaagster als deze redelijkerwijze als rechthebbende ten aanzien van dat voorwerp moet worden beschouwd. Het belang van strafvordering vordert onder meer het voortduren van het beslag als niet hoogst onwaarschijnlijk is dat de later oordelende strafrechter de

verbeurdverklaring van het voorwerp zal bevelen. (Vgl. HR 16 mei 2023, ECLI:NL:HR:2023:724.)

De rechtbank heeft geoordeeld dat het niet hoogst onwaarschijnlijk is dat de strafrechter, later oordelend, het onder [betrokkene 1] in beslag genomen geldbedrag verbeurd zal verklaren. Verder heeft de rechtbank geoordeeld dat het (vooralsnog) niet voldoende aannemelijk is geworden dat het in beslag genomen geldbedrag aan de klagster toebehoort. De rechtbank heeft hierbij volstaan met een verwijzing naar wat 'uit de zich thans in het dossier bevindende stukken en het verhandelde in raadkamer blijkt'. Daarmee heeft de rechtbank, mede gelet op wat namens de klagster bij de behandeling van het klaagschrift in raadkamer naar voren is gebracht, de hiervoor genoemde oordelen ontoereikend gemotiveerd.

Het cassatiemiddel slaagt.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 03-09-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1123

Zaaknummer: 23/00587

Rechters: M.J. Borgers, T.B. Trotman en F. Posthumus

Advocaten: C.W. Noorduyn

Wetsartikelen: 94 Sv

RECHTSPRAAK

Kon het hof oordelen dat het verweer geen steun vindt in de verklaringen van de getuigen of telecomgegevens?

Kon het hof oordelen dat het verweer geen steun vindt in de verklaringen van de getuigen of telecomgegevens?

Het cassatiemiddel komt op tegen de bewezenverklaring van de onder 1 en 2 ten laste gelegde feiten.

Het cassatiemiddel leidt niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal onder 4 tot en met 16.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 03-09-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1108

Zaaknummer: 22/04604

Rechters: M.J. Borgers, A.L.J. van Strien en M. Kuijer

Advocaten: R.J. Baumgardt en M.J. van Berlo

Wetsartikelen: 359 Sv

RECHTSPRAAK

Was het hof gehouden gemotiveerd te beslissen op het beroep op een strafvermindingsgrond?

Was het hof gehouden gemotiveerd te beslissen op het beroep op een strafvermindingsgrond?

Het cassatiemiddel klaagt over de bewijsvoering van de bewezen verklaarde feiten en over het niet-responderen op een verweer.

De klachten leiden niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de plaatsvervangend advocaat-generaal.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 27-08-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1096

Zaaknummer: 22/00944

Rechters: M.J. Borgers, M. Kuijer en T.B. Trotman

Advocaten: R.J. Baumgardt en S. van den Akker

Wetsartikelen: 358 Sv

RECHTSPRAAK

Kan het bewezen verklaarde uit de gebruikte bewijsmiddelen worden afgeleid?

Kan het bewezen verklaarde uit de gebruikte bewijsmiddelen worden afgeleid?

De vier cassatiemiddelen klagen dat het bewezen verklaarde niet uit de gebruikte bewijsmiddelen kan worden afgeleid. De cassatiemiddelen lenen zich voor gezamenlijke bespreking.

De cassatiemiddelen leiden niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 27-08-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1095

Zaaknummer: 23/01269

Rechters: V. van den Brink, Y. Bururma en T. Kooijmans

Advocaten: Y. Moszkowicz

Wetsartikelen: 338 Sv en 350 Sv

RECHTSPRAAK

Is er sprake van aantasting in persoon ‘op andere wijze’ als bedoeld in artikel 6:106 sub b BW?

Is er sprake van aantasting in persoon ‘op andere wijze’ als bedoeld in artikel 6:106 sub b BW?

Het cassatiemiddel klaagt over de toewijzing door het hof van de vordering ter zake van immateriële schade van de [geboortedatum] en over de oplegging van de schadevergoedingsmaatregel.

Het hof heeft kennelijk geoordeeld dat met betrekking tot de benadeelde partij sprake is van een aantasting in de persoon ‘op andere wijze’, als bedoeld in artikel 6:106 aanhef en onder b BW, welke aantasting het gevolg is van het bewezen verklaarde feit, kort gezegd poging tot diefstal in vereniging, voorafgegaan en vergezeld van bedreiging met geweld.

In zijn arrest van 28 mei 2019, ECLI:NL:HR:2019:793 heeft de Hoge Raad onder meer overwogen:

‘2.4.5 Van (...) aantasting in de persoon “op andere wijze” is in ieder geval sprake indien de benadeelde partij geestelijk letsel heeft opgelopen. Degene die zich hierop beroept, zal voldoende concrete gegevens moeten aanvoeren waaruit kan volgen dat in verband met de omstandigheden van het geval psychische schade is ontstaan. Daartoe is vereist dat naar objectieve maatstaven het bestaan van geestelijk letsel kan worden vastgesteld. Ook als het bestaan van geestelijk letsel in voornoemde zin niet kan worden aangenomen, is niet uitgesloten dat de aard en de ernst van de normschending en van de gevolgen daarvan voor de benadeelde, meebrengen dat van de in artikel 6:106, aanhef en onder b, BW bedoelde aantasting in zijn persoon “op andere wijze” sprake is. In zo een geval zal degene die zich hierop beroept de aantasting in zijn persoon met concrete gegevens moeten onderbouwen. Dat is slechts anders indien de aard en de ernst van de normschending meebrengen dat de in dit verband relevante nadelige gevolgen daarvan voor de benadeelde zo voor de hand liggen, dat een aantasting in de persoon kan worden aangenomen. Van een aantasting in de persoon “op andere wijze” als bedoeld in artikel 6:106, aanhef en onder b, BW is niet reeds sprake bij de enkele schending van een fundamenteel recht.’

Het oordeel van het hof dat de bijzondere ernst van het misdrijf, mede gelet op de omstandigheden waaronder het is gepleegd in samenhang met de toelichting van de schade, maakt dat 'het geestelijke letsel voldoende is komen vast te staan', is niet zonder meer begrijpelijk. Dat aan de deur van de benadeelde partij en zijn gezin onder de door het hof vastgestelde omstandigheden is bedreigd met geweld, volstaat daartoe – zonder nadere vaststellingen over de aard van dit door de benadeelde partij gestelde 'geestelijke letsel' – niet.

Het cassatiemiddel is terecht voorgesteld.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 09-07-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:995

Zaaknummer: 22/02141

Rechters: V. van den Brink, T. Kooijmans en C.N. Dalebout

Advocaten: J. Kuijper en D.W.E. Sternfeld

Wetsartikelen: 6:106 BW